

Sygn. akt II Ca 1313/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Grzesik (spr.)
Sędziowie:	SO Robert Bury Del. SR Zofia Piwowarska
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Idzikowska-Chrząszczewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 maja 2013 roku w S.

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko M. A. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powódkę

od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

z dnia 24 września 2012r., sygn. akt I C 1781/11

1) **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że**

a. **w punkcie I. zasądza od pozwanej M. A. (1) na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 53633,66 zł (pięćdziesiąt trzy tysiące sześćset trzydzieści trzy złote sześćdziesiąt sześć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 1 października 2011r. i oddala powództwo w pozostałej części;**

b. **w punkcie II zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 6301 zł (sześć tysięcy trzysta jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;**

2) **oddala apelację w pozostałym zakresie;**

3) **zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 4484 zł (cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt cztery złote) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

Sygn. akt II Ca 1313/12

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła o zasądzenie od pozwanej M. A. (1) kwoty 53.662,66 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że strony łączyła umowa ramowa nr (...) na produkcję – dostawę i odbiór produktów drobiarskich oraz umowa szczegółowa nr (...) na produkcję – dostawę i odbiór jaj wylęgowych kur kierunku mięsnego, na podstawie której pozwana była zobowiązana do dostarczenia całej produkcji jaj wylęgowych powódce. Skuteczne zawarcie umowy nigdy nie było kwestionowane przez pozwaną, a sama umowa była wykonywana bez żadnych zastrzeżeń, przy czym w dniu 28 grudnia 2010 r. umowa szczegółowa została „jednostronnie zerwana” przez pozwaną. Pozwana nie wywiązała się z dostarczenia jaj w okresie od 18 kwietnia do 28 maja 2011 r., nie uzasadniając w żaden sposób przyczyn niedostarczenia jaj powódce. W zaistnieniu sytuacji powódka obciążyła pozwaną karą umową w wysokości 50% ceny podstawowej za każde niedostarczone jajo wylęgowe. Wskazano, iż powódka dochodzi kar umownych za okres od 17 do 21 tygodnia 2011 roku oraz kwoty 814,66 zł tytułem kary umownej za 16 tygodni 2011 roku.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, że dołączone do pozwu noty księgowe nie posiadają określonego terminu zapłaty i w związku z tym roszczenia z nich wynikające są niewymagalne, a powódka nigdy nie wystawiła wezwań do zapłaty z tytułu tych faktur. Odnosząc się do umów dołączonych do pozwu pozwana podniosła, iż umowa ramowa nr (...) została zawarta na drób a nie na jaja, a pozwana nigdy nie wystąpiła z roszczeniem o zawarcie umowy szczegółowej do niej i umowa ta została wypowiedziana przez nią w dniu 10 stycznia 2011 r. ze względu na brak możliwości produkcji. Zaprzeczyła, aby umowa nr (...) została przez nią zawarta, skoro odwołuje się ona do umowy ramowej innego kontrahenta powódki. Podkreśliła, że nie posiadała zawartej z powódką umowy ramowej na sprzedaż jaj ani tym bardziej umowy szczegółowej. Brak było zatem podstaw prawnych do obciążenia pozwanej karą umownymi.

Wyrokiem z dnia 24 września 2012 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie: (I) oddalił powództwo, (II) zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 3 167 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że M. A. (1) prowadzi działalność pod nazwą Gospodarstwo (...) M. A. (1).

W dniu 23 lipca 2008 r. zawarta została pomiędzy pozwaną reprezentowaną przez męża M. A. (2), a powódką (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (odbiorca) umowa ramowa nr (...) na produkcję – dostawę i odbiór produktów drobiarskich, której przedmiotem była, co wskazano w § 1 tej umowy, produkcja - dostawa i odbiór drobiu, produkowanych na fermie położonej w P.. W § 2 umowy wskazano, że odbiorcy znany jest stan budynków i urządzeń technicznych oraz że nadają się one do produkcji drobiu, a producent oświadczył, że posiada fachowe kwalifikacje do prowadzeniu produkcji drobiarskiej. Postanowienie § 3 ust. 1 przedmiotowej umowy stanowiło, że producent będzie prowadził produkcję drobiarską na fermie w okresie ważności umowy wyłącznie dla odbiorcy, z którym zobowiązany jest zawierać umowy wykonawcze (szczegółowe). Umowy szczegółowe wraz z harmonogramami produkcji – dostawy i odbioru zawierane miały być oddzielnie (§ 4 umowy). Zgodnie z § 7 umowy, producent mógł wypowiedzieć umowę ze skutkiem natychmiastowym, po zakończeniu aktualnego cyklu produkcyjnego, gdy zajdą poważne powody uniemożliwiające kontynuację produkcji.

W dniu 28 stycznia 2010 r. została zawarta pomiędzy M. A. (1) a (...) S.A. w S. umowa nr (...) na produkcję – dostawę i odbiór jaj wylęgowych kur kierunku mięsnego. W jej treści wskazano, że jest to umowa szczegółowa, która jest ważna tylko z (omyłkowo przywołaną) umową ramową nr (...) z dnia 8 września 2004 r. na produkcję – dostawę i odbiór produktów drobiarskich. Umowa szczegółowa stanowiła, że podstawę dotyczącą dostaw odbioru jaj stanowi Harmonogram produkcji i dostaw jaj wylęgowych będący załącznikiem do umowy (§ 13 pkt 1). Cena podstawowa za każde jajo wylęgowe miała być podawana przez odbiorcę poprzez zawiadomienie o cenach, po wcześniejszych ustaleniach z producentami (§ 13 pkt 9). Odbiorca zobowiązał się do regularnych spotkań z producentami nie rzadziej

niż raz na dwa miesiące w celu uregulowania ceny zakupu jaj, opierając się na średnich cenach z zakładów wylęgowych działających w północno-zachodniej części Polski (§ 13 pkt 10). Producent zobowiązał się do dostarczenia całkowitej produkcji jaj wylęgowych dla Odbiorcy, nadto wskazano, że odstępstwa są dopuszczalne wyłącznie za pisemną zgodą odbiorcy (§ 13 pkt 5). W razie naruszenia pkt 5 § 13 umowy producent zobowiązał się do zapłacenia kary umownej w wysokości 50% wartości ceny podstawowej (§ 17 pkt 1). Żadna ze stron nie miała prawa odstąpić od tej umowy podpisanej najpóźniej na cztery tygodnie przed dostawą piskląt. Pod umową szczegółową znajduje się pieczętka oraz parafa przedstawiciela odbiorcy oraz pieczętka powódki wraz z nieczytelnym podpisem.

Do umowy nr (...) dnia 27 sierpnia 2010 r. podpisana została korekta do harmonogramu określająca w sposób szczegółowy terminy dostawy jaj wylęgowych, w którym pozwana zobowiązała się m.in. do dostarczenia jaj wylęgowych w następujących okresach:

- 31.500 sztuk jaj wylęgowych w 16 tygodniu 2011 roku;
- 30.800 sztuk jaj wylęgowych w 17 tygodniu 2011 roku;
- 30.100 sztuk jaj wylęgowych w 18 tygodniu 2011 roku;
- 29.400 sztuk jaj wylęgowych w 19 tygodniu 2011 roku;
- 28.600 sztuk jaj wylęgowych w 20 tygodniu 2011 roku;
- 27.900 sztuk jaj wylęgowych w 21 tygodniu 2011 roku.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika nadto, że dnia 8 września 2004 r. pomiędzy W. L. a (...) spółką z o.o. w S. zawarta została umowa ramowa nr (...), której przedmiotem była produkcja – dostawa i odbiór jaj oraz drobiu produkowanych na fermie położonej w M..

M. A. (1) dostarczała powódce jedynie jaja wylęgowe. Powodowa spółka sfinansowała pozwanej zakup stada kur niosek, a płatność z tego tytułu została rozłożona na raty, rozliczane dostawami jaj od pozwanej. Pozwana dostarczała powódce jaja wylęgowa zgodnie z korektą do harmonogramu co najmniej do grudnia 2010 roku.

Jak ustalił Sąd pierwszej instancji, M. A. (1) w piśmie z 28 grudnia 2010 r. wskazała, iż w związku z jednostronną zmianą ceny skupu jaj wylęgowych – jako działaniem niezgodnym z zachowaniem warunków zawartych w umowie nr (...) na produkcję i odbiór jaj wylęgowych kur kierunku mięsnego uznała, że umowa ta została jednostronnie zerwana dnia 24 grudnia 2010 r. przez (...) sp. z o.o. Do czasu dokonania pomiędzy stronami ponownych ustaleń dotyczących cen skupu M. A. wstrzymała dostawę jaj. Pismem z dnia 10 stycznia 2011 r. pozwana oświadczyła, że wypowiada umowę ramową nr (...) na podstawie § 7 pkt 3 tej umowy.

(...) sp. z o.o. w S. wystawiła na rzecz M. A. (1) następujące noty księgowo:

- notę księgową nr (...), obciążającą ją na kwotę 11.340 zł, której w treści wskazano, że podstawą jej wystawienia jest obciążenie M. A. (1) karą umowną w oparciu o treść umowy nr (...) z związku z niedostarczeniem jaj wylęgowych w 16 tygodniu 2011 roku, a ponieważ kwoty te zostały skompensowane z należnościami za dostarczone już jaja wylęgowe, wniesiono o zapłatę kwoty 814,66 zł; nota została podpisana przez D. S., członka zarządu powoda, i E. C., główną księgową;
- notę księgową nr (...), obciążającą ją na kwotę 11.088 zł, której w treści wskazano, że podstawą jej wystawienia jest obciążenie M. A. (1) karą umowną w oparciu o treść umowy nr (...) z związku z niedostarczeniem jaj wylęgowych w 17 tygodniu 2011 roku; nota została podpisana przez D. S., członka zarządu powoda, i E. C., główną księgową;

- notę księgową nr (...), obciążającą ją na kwotę 10.836 zł, której w treści wskazano, że podstawą jej wystawienia jest obciążenie M. A. (1) karą umowną w oparciu o treść umowy nr (...) z związku z niedostarczaniem jaj wylęgowych w 18 tygodniu 2011 roku; nota została podpisana przez D. S., członka zarządu powoda, i E. C., główną księgową;

- notę księgową nr (...), obciążającą ją na kwotę 10.584 zł, której w treści wskazano, że podstawą jej wystawienia jest obciążenie M. A. (1) karą umowną w oparciu o treść umowy nr (...) z związku z niedostarczaniem jaj wylęgowych w 19 tygodniu 2011 roku; nota została podpisana przez D. S., członka zarządu powoda, i E. C., główną księgową;

- notę księgową nr (...), obciążającą ją na kwotę 10.296 zł, której w treści wskazano, że podstawą jej wystawienia jest obciążenie M. A. (1) karą umowną w oparciu o treść umowy nr (...) z związku z niedostarczaniem jaj wylęgowych w 20 tygodniu 2011 roku; nota została podpisana jedynie przez E. C., główną księgową.

Powyższe noty księgowe zostały dostarczone pozwanej do dnia 1 czerwca 2011 roku.

Po dokonaniu powyższych ustaleń Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Analizując okoliczności sprawy Sąd Rejonowy uznał, że umowa szczegółowa z dnia 28 stycznia 2010 r. została zawarta w wykonaniu umowy ramowej nr (...) z dnia 23 lipca 2008 r. Pomimo, że w umowie ramowej nie wskazano wprost, iż jej przedmiotem jest produkcja - dostawa i odbiór jaj wylęgowych, a jedynie produkcja - dostawa i odbiór drobiu, to oczywistym jest, że przedmiot umowy dotyczył właśnie jaj wylęgowych, a nie drobiu. Wątpliwości Sądu pierwszej instancji budziły zeznania pozwanej, z których wynika, że podpisując umowę ramową z powódką była przekonana, że będzie ona dotyczyć jedynie sprzedaży brojlerów i że nie zawierała umowy ramowej, której przedmiotem miała być produkcja i dostawa jaj wylęgowych. Skoro bowiem pozwana zdawała sobie sprawę z faktu, iż umowa ramowa nie dotyczyła jaj wylęgowych, to całkowicie niezrozumiałe jest późniejsze podpisanie przez nią umowy szczegółowej z dnia 28 stycznia 2010 r., nawiązującej do zawartej wcześniej umowy ramowej, jak również niezrozumiałe jest, w jakim celu podpisała umowę, skoro nigdy nie rozpoczęła produkcji brojlerów i brak jest jakiegokolwiek dowodu, aby zamierzała to zrobić. Pomimo że w umowie szczegółowej wskazany był nieprawidłowy nr umowy ramowej, to powódka nigdy wcześniej nie zakwestionowała treści przedmiotowych umów, tym bardziej, że współpraca między stronami trwała nieprzerwanie przez okres około 3 lat.

Zdaniem Sądu Rejonowego, w świetle art. 253 k.p.c., to na pozwanej spoczywał ciężar wykazania, iż podpis znajdujący się pod umową z dnia 28 stycznia 2010 r. i pod korektą harmonogramu dostaw do niej nie należy, zaś pozwana, reprezentowana ostatecznie przez zawodowego pełnomocnika, zaniechała złożenia wniosków dowodowych celem spełnienia obowiązków dowodowych w tym zakresie. W konsekwencji Sąd przyjął, że oświadczenia te zostały złożone przez pozwaną.

Sąd pierwszej instancji skonstatował, że zgodnie z treścią § 19 umowy z dnia 28 stycznia 2010 r. żadnej ze stron nie przysługiwało prawo odstąpienia od umowy, a zatem w konsekwencji oznacza to, że pozwana nie miała możliwości zrezygnowania z dostarczania powódce jaj wylęgowych, a jej oświadczenia zmierzające do rozwiązania umowy nie mogły odnieść skutku prawnego. Ponadto umowa z dnia 28 stycznia 2010 r. stała się ważna na skutek tego, że strony przystąpiły do jej wykonania. Jest to okoliczność, którą strona powodowa zdołała wykazać poprzez zeznania świadków P. K. i G. B.. Pozwana negowała wykonywanie umowy szczegółowej, twierdząc, że dostawę jaj realizowała z tzw. „wolnej ręki”, dokonując za każdym razem ustaleń co do ceny, jednakże z przyczyn powołanych wyżej Sąd nie dał wiary powyższym twierdzeniom strony pozwanej.

Odnosząc się do zarzutu nieskuteczności złożonych w notach księgowych oświadczeń woli o obciążeniu jej karami umownymi z uwagi na to, że nie zostały one podpisane zgodnie ze sposobem reprezentacji spółki, Sąd Rejonowy uznał, że nota księgowa stanowiła jednocześnie oświadczenie woli w rozumieniu przepisów k.c., a zatem wymagane było, aby oświadczenie w imieniu osoby prawnej zostało złożone przez osoby upoważnione do działania w imieniu tej spółki. Naliczenie kar umownych nie następuje bowiem automatycznie, lecz zależy od woli podmiotu uprawnionego

do naliczenia takiej kary, który zresztą może odstąpić od swego prawa. W świetle art. 6 k.c. na powódce ciążył ciężar wykazania, iż oświadczenie o karach umownych zostało złożone przez osoby upoważnione do działania w imieniu powodowej spółki. Wobec niewykazania przez powódkę, iż oświadczenia o karach umownych zostały złożone zgodnie ze sposobem reprezentacji powodowej spółki bądź przez osoby do tego uprawnione, Sąd ustalił, że oświadczenia woli w postaci kar umownych nie zostały złożone przez osoby upoważnione do działania w imieniu powódki, co skutkowało oddaleniem powództwa.

W dalszej kolejności Sąd Rejonowy wskazał, iż powódka nie wykazała ceny jednostkowej jednego jaja wylęgowego, poprzestając na swoich twierdzeniach w tym zakresie, co uniemożliwiła, wobec stanowiska pozwanej, poczynienie wyliczeń wysokości kar umownych objętych pozwem.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania.

Apelację od wyroku Sądu pierwszej instancji wniosła powódka, zaskarżając go w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kwoty 53.662,66 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie wraz z pozostawieniem temu sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego;

Zaskarżonemu wyrokowi apelująca zarzuciła:

- a) błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że powód nie naliczył pozwanej kary umownej za niedostarczenie jaj wylęgowych;
- b) błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że powód nie wykazał ceny jaja wylęgowego;
- c) naruszenie prawa materialnego w postaci art. 484 k.c. poprzez jego błędną interpretację i przyjęcie, że naliczenie kary umownej wymaga oświadczenia woli wierzyciela.

W uzasadnieniu powódka podniosła, że – w świetle umowy - naliczenie kary umownej następuje niejako automatycznie, z mocy prawa w momencie zaistnienia zdarzenia, to jest niedostarczenia jaj wylęgowych. Natomiast odrębną kwestią jest decyzja o dochodzeniu kary umownej, którą powód podjął wytaczając powództwo. Również brzmienie przepisu art. 484 k.c. w żaden sposób nie wskazuje, aby możliwość dochodzenia kary umownej uzależniona była od złożenia oświadczenia woli o jej naliczeniu. Apelujący wskazał również, że powód wskazał cenę jaja wylęgowego na poziomie 0,72 zł. Cena ta nigdy nie była kwestionowana przez pozwaną, nigdy nie zaprzeczyła ona wysokości kar umownych, zaprzeczając wyłącznie podstawom do naliczenia kar umownych, co do zasady. Jednocześnie wskazać należy, że powód wykazał wysokość kary umownej za pomocą not księgowych (...), które wskazywały cenę jaja wylęgowego jako podstawę dochodzenia kary umownej. Tym samym, w ocenie powoda, wobec bierności pozwanej w tym zakresie, dowód na tą okoliczność był wystarczający do ustalenia tej okoliczności. Ponadto pozwana przyznała w sprzeczności od nakazu zapłaty, nie czyniąc zarzutu na tą okoliczność, że wysokość kar umownych wyliczona w pozwie, opierająca się o cenę jaja wylęgowego na poziomie 0,72 zł, była prawidłowa. Z ostrożności procesowej powódka przedłożyła zawiadomienie o cenach z dnia 28 marca 2011 r., które wskazuje cenę jaja i było podstawą wystawienia not księgowych wskazujących wysokość naliczonej pozwanej kary umownej, która co do wysokości nigdy nie była przez pozwaną kwestionowana.

W odpowiedzi na apelację powódki, pozwana wniosła o jej oddalenie oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki okazała się w przeważającej części uzasadniona, doprowadzając do wydania orzeczenia reformatoryjnego.

Sąd Okręgowy podziela w całości stanowisko Sądu pierwszej instancji co do związania stron zarówno treścią umowy ramowej nr (...) z dnia 23 lipca 2008 r. jak i umowy szczegółowej nr (...) z dnia 28 stycznia 2010 r. Z niekwestionowanych w tym zakresie ustaleń Sądu Rejonowego wynika, iż na podstawie wymienionych umów pozwana zobowiązała się do dostawy dla powódki jaj wylęgowych w umówionej ilości i terminie. Pozwana nie wywiązała się ze swojego obowiązku w okresie od 18 kwietnia do 29 maja 2011 r., bezpodstawnie odstępując od zawartej umowy.

Istota sporu jaki ostał się na etapie postępowania apelacyjnego dotyczyła kwestii skuteczności naliczenia przez powódkę kary umownej. Karę taką przewidywał § 17 umowy, w którym strony postanowiły, że w razie naruszenia pkt 5 § 13 umowy producent zobowiązany jest do zapłacenia kary umownej w wysokości 50% wartości ceny podstawowej. Obowiązek przewidziany w § 13 pkt 5 umowy dotyczył zaś dostarczenia całkowitej produkcji jaj wylęgowych dla odbiorcy.

Sąd Okręgowy podziela zarzut apelacji powódki, iż zarówno umowa strona jak i przepisu ustawy nie wymagają złożenia przez powódkę oświadczenia woli co do naliczenia kary umownej. Skutecznie zarzuca apelująca, iż w tym zakresie – poprzez wymaganie od powódki złożenia skutecznego oświadczenia woli przez osoby upoważnione do działania w jej imieniu - Sąd pierwszej instancji naruszył przepis art. 484 k.c.

Zauważyć należy przede wszystkim, że umowa stron wprowadza jedynie obowiązek zapłaty przez producenta kary umownej w sytuacji naruszenia wskazanego obowiązku dostawy, nie uzależniając wymagalności owego roszczenia od składania jakiegokolwiek oświadczenia w tym zakresie przez odbiorcę, czyli powódkę. Zgodnie z art. 484 § 1 k.c. w razie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania kara umowna należy się wierzycielowi w zastrzeżonej na ten wypadek wysokości bez względu na wysokość poniesionej szkody. Przepis ten nie uzależnia skuteczności domagania się kary umownej od złożenia dłużnikowi przez wierzyciela oświadczenia woli w tym zakresie. Innymi słowy, obowiązek powstaje po pierwsze – w razie skutecznego zastrzeżenia kary umownej, a po drugie – w razie wystąpienia okoliczności związanych z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania. Spełnienie powyższych warunków oznacza, że wierzyciel może dochodzić od dłużnika kary umownej bez potrzeby składania materialnoprawnego oświadczenia co do naliczenia kary umownej. Tam gdzie złożenie takiego oświadczenia jest konieczne, ustawodawca wprost uregulował powyższe (por. art. 499 k.c. odnośnie obowiązku złożenia prawnokształtującego oświadczenia o potrąceniu). Tylko w takich wypadkach oświadczenie złożone przez wierzyciela stanowić będzie podstawę podejmowanych działań w procesie i tylko wówczas kwestia skutecznego, w zakresie właściwej reprezentacji, złożenia oświadczenia, będzie miała znaczenie.

Niespornie, pozwana nie dostarczyła powódce jaj za okres od dnia 18 kwietnia do 29 maja 2011 r. Pozwana w piśmie z dnia 28 grudnia 2010 r. uznała, że powódka „zerwała” umowę nr (...), a następnie – pismem z dnia 10 stycznia 2011 r. oświadczyła, że wypowiada umowę ramową nr (...), tym samym potwierdzając związanie stron treścią wymienionych umów. Pozwana nie próbowała nawet wykazać w toku postępowania, że – w świetle § 7 ust. 3 umowy ramowej - zachodziły poważne powody uniemożliwiające kontynuację produkcji, co dawałoby jej podstawę do wypowiedzenia tejże umowy. W zupełności nie przekonuje stanowisko pozwanej, że umowa ramowa została wypowiedziana z tej tylko przyczyny, że pozwana nie prowadziła produkcji drobiu. Przyjmując, że umowa ta dotyczy dostawy drobiu – jak uważa pozwana – dziwi, że w ogóle strony doprowadziłyby do jej zawarcia.

Skoro zatem kara umowna zastrzeżona została w sposób ważny i skuteczny i doszło do naruszenia obowiązku warunkującego jej zapłatę, dochodzone przez powódkę roszczenie należało uwzględnić. Zgodzić należy się przy tym z apelującą, że błędnie Sąd Rejonowy przyjął, że powódka nie wykazała ceny podstawowej jaj, która to wartość stanowiła podstawę do naliczenia kary umownej. Stosownie do § 13 ust. 9 umowy cena podstawowa miała być podawana przez odbiorcę poprzez zawiadomienie o cenach po wcześniejszych ustaleniach z Producentem. Rację ma powódka, że cena 0,72 zł nie była przez pozwaną kwestionowana w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji. Przedłożony

przez powódkę dowód w postaci pisma pozwanej z dnia 28.12.2010r. (k. 22 akt) wskazuje, iż bezsporną była cena jaja w wysokości 0,72 zł.

Przedłożone zaś noty księgowe umożliwiają wyliczenie przyjętej przez powódkę ceny.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 53 633,66 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 października 2011 r., oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Sąd Okręgowy uznał bowiem, iż powódce należą się odsetki od następnego dnia po dacie doręczenia pozwu. Powódka bowiem nie wzywała pozwanej do zapłaty zaś wystawionych not księgowych za takowe wezwanie uznać nie sposób, skoro powódka jednocześnie nie wykazała, że zostały one pozwanej doręczone i w jakim czasie. Roszczenie obejmujące obowiązek zapłaty kary umownej jest roszczeniem wynikającym ze zobowiązania bezterminowego, a zatem zastosowanie znajdzie przepis art. 455 k.c., zgodnie z którym jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony, ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Za datę wezwania w niniejszej sprawie uznać natomiast należało datę doręczenia pozwu, co miało miejsce w dniu 30 września 2011 r. Nie spełniając świadczenia, dłużnik popadł w stan opóźnienia począwszy od dnia 1 października 2011 r. co uzasadniało zasądzenie odsetek ustawowych od tej daty stosownie do art. 481 § 1 i 2 k.c.

Konsekwencją powyższej zmiany była również zmiana w zakresie kosztów postępowania. Powódka tylko w nieznaczącej części uległa co do swojego żądania, w związku z tym stosownie do art. 100 k.p.c. należało ją uznać za wygrywającą niniejszy spór w całości. Na poniesione przez nią koszty złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 2 684 zł, wynagrodzenie radcy prawnego w stawce minimalnej – 3 600 zł, obliczonej od wartości przedmiotu sporu na podstawie § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 490) a także opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

W pozostałym zakresie apelacja, jako bezzasadna, podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

W punkcie 3) Sąd Okręgowy orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99 i art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 cytowanego rozporządzenia. Sąd Odwoławczy uznał, iż powódka wygrała spór przed Sądem drugiej instancji w całości i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania należy jej się zwrot od pozwanej całości poniesionych kosztów, na które złożyła się opłata sądowa od apelacji – 2684 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnictwa – 1800 zł.